

Tako ošteva mati svojega sinčka ter še nagajivo pristavi: „Vidiš, zdaj si pa še celó kosilo zamudil!“

„Ali mi niste prav nič pustili?“ vpraša Júrijče in šlo mu je skoraj na jok.

„Ná, tu imaš nekaj malega,“ potolaži ga mati ter mu poda ponev politih žgancev. „Drugič pa nikar ne verojemi vsega, kar ti kdo natveze na ušesa. Zapomni si to!“ posvari ga mati.

Júrijče je mirno a hlastno snedel, kar mu je dala mati. Šlo mu je zeló v slast. Zraven pa si je mislil in trdno sklenil, da nikdar ne odpusti Boštjanu, ker ga je tako nekrščansko vodil za nos. Ali ni še dobro pojužinal, vže mu začnó druge skrbi rojiti po glavi. „Človek bi še vse potrpel, ko bi le ta sramota ostala na skrivnem; ali Boštjan, ta jezikavi krojač, izvestno bode okrog kvasil, kako me je naplahtal,“ vzdihuje ubogi Júrijče. „Skóraj bo vedela vsa vas o tem, in kjer koli se le prikažem, vsak me bode popraševal: no Júrijče, kje pa so staro babo žagali? A — tega mi ne bode mogoče prenašati! Kaj naj storim?“

Materi potoži vse te svoje pomisleke ter jo prosi, naj zapreti Boštjanu, da ne sme o tem nikjer nič praviti, in če bi kje kaj pravil, da ne sme nikoli več k Seljanovim v hišo. Boštjan je obljubil pri svojih pristriženih muštacah, da bode molčal kot zemlja in da noben človek ne bode zvedel o tem ničesar.

Ali jaz sem vendar le prišel tej stvari na sled, da-si le od strani, in sem jo zbobnal po vsem svetu. A nádejam se, da mi Júrijče zavoljo te moje slabosti ne bode zameril in tudi ne tožil zavoljo žaljenja časti, ker nisem ničesar govoril, kar se tiče njegove časti in ga tudi drugače nisem hotel žaliti.

Sploh pa mislim, da mu ni dosti mar za te moje čenče, ker sem ga videl takój veliko soboto po tem dogodku od pete do glave vsega novega ponosno korakati poleg očeta pri vstajenji, in ko je drugi dan dobil polne žepe rdečih pi-ruhov, zmenil se vže nič več ni, kje žagajo stare babe, če jih sploh žagajo kje.

Fr. Pretnar.

V slovó g. nadučitelju (A. V.)

I.

Váši ste vedno nas ljubili,
Vedno nas lepó učili,
Pravo nam kazali pot,
Lepa hvala Vam gospod!
S čim hvaležnost bi skazali?
Djanje naj učenca hvali!
Kar učili ste nas Vi,
To spolnujmo žive dni!
Težek nam je čas ločitve,
K Bogu vsem puhté molitve,
Prosimo ga od sreá,
Naj Vam on plačilo da!

Poklon novemu g. nadučitelju (A. K.)

II.

Danes ste, gospod premili,
V šolo prvič k nam stopili,
Vi nam boste blag učitelj,
Vi preskrben nam voditelj.
Težka Vaša je naloga,
Lahka, če otrok uboga.
Tu obetamo Vam zbrani
Slušali Vas bomo vdani.
Vaše uke spolnovali,
Opustili, kar Vas žali.
Prosimo nebes Očeta:
Bog Vas živi mnoga leta!

Fr. Krek.

